

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ceza İnfaz Kurumları personelleri gerek çalışma koşullar, gerekse de özlük hakları itibariyle ciddi sıkıntılar yaşamaktadır. Anayasal eşitlik ilkesine de aykırı olan bu sorunların araştırılarak alınacak önemleri tespit etmek üzere Anayasanın 98. ve İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Saygılarımızla.

1. HASAN ÖZDEMİR - GAZİANTEP
2. MEHMET AKİF PAKSOY - KAHRAMANMARAŞ
3. NECATİ ÖZENSOY - BURSA
4. MUSTAFA ENÖZ - MANİSA
5. SÜLEYMAN NEVZAT KORKMAZ - ISPARTA
6. ALİ UZUNIRMAK - AYDIN
7. MUHARREM VARLI - ADANA
8. YILMAZ TANKUT - ADANA
9. AHMET DENİZ BÖLÜKBAŞI - ANKARA
10. RECAİ YILDIRIM - ADANA
11. METİN ÇOBANOĞLU - KIRŞEHİR
12. EMİN HALUK AYHAN - DENİZLİ
13. KÜRŞAT ATILGAN - ADANA
14. MEHMET ZEKAİ ÖZCAN - ANKARA
15. HASAN ÇALIŞ - KARAMAN
16. MEHMET ŞANDIR - MERSİN
17. SABAHATTİN ÇAKMAKOĞLU - KAYSERİ
18. AHMET BUKAN - ÇANKIRI
19. KEMALETTİN NALCI - TEKİRDAĞ
20. RECEP TANER - AYDIN
21. DURMUŞALİ TORLAK - İSTANBUL

GEREKÇE

Ceza infaz kurumları personelleri Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı ceza infaz kurumlarında 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi ve idari hizmetler sınıfına dâhil olarak çalışan kamu personelleridir.

Ceza infaz kurumları personelleri yapılan görev bakımından kolluk kuvvetleri gibi emniyet ve güvenlik hizmetleri sınıfına dâhil olmalıyken kamu personel yönetimi içerisinde idari hizmetler sınıfına dâhil olarak değerlendirilmiştir. Ancak 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nda yer alan düzenlemelerde dahi ceza infaz kurumlarının statüsü göz önünde bulundurularak, ceza infaz kurumları personelleri güvenlik ve asayiş hizmeti görenlerle birlikte ele alınmış ve sendika kurma hakları sınırlanmıştır. Ceza infaz kurumları personelleri sendikalaşma açısından bürokratik yapılanma içerisinde haksızlığa maruz kalmaktadır. Halen TBMM gündeminde olan 1/897 esas numaralı Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nda öngörülen düzenlemelerde sözleşmeli personelin dahi sendikalar ve üst kuruluşlar kurabilmesinin önü açılmaktadır. Bu düzenlemeyle özlük hakları itibariyle tüm kamu çalışanlarından olumsuz bir durumda olan ceza infaz kurumları personelini sendikalaşma hakkı bakımından da bir başka haksızlığa ve eşitsizliğe maruz kalacaktır. Nitekim ceza infaz personelinin bir kısmı 657sayılı yasanın 4/b maddesi ile sözleşmeli personel statüsünde istihdam edilmesine rağmen yine de bu haklardan istifade edemeyecektir.

Ceza infaz personeli bir taraftan emniyet hizmetlerinde sayılmayacak diğer taraftan ise emniyet hizmetleri sınıfındaymış gibi değerlendirilerek sendikalaşma hakkı tanınmamaktadır. Burada ceza infaz personelini mağdur eden hukuki mevzuatın kendi içerisinde bir çelişkiler yumağı vardır.

Bilindiği üzere ceza infaz kurumlarında toplum içerisinde kendilerine yer bulamayan, sosyal ve maddi çıkarları için örgüt kuran ve yöneten suç örgütü mensupları; siyasi ve politik suç işleyen, Devlete karşı gelen terör suçları ile adli ve yüz kızartıcı suçlar işleyen kişiler vb. yer almaktadır.

Ceza infaz kurumu çalışanları suçlularla cezaları süresince onların muhafazasını sağladığı gibi, ıslahını, eğitimi ve iyileştirilmesinde de emek sarf eden, mesai süresi belli olmayan, gerektiğinde 24 saat hizmet veren, resmi tatillerde de çalışan, görevi esnasında yoğun strese maruz kalan personeldir. Nitekim 2009-2010 yılları içerisinde 10 kişiden fazla ceza infaz kurumu personelinin intihar ettiği bilinmektedir.

Ülkemizde ceza infaz kurumu personelinin uluslararası sözleşmelerde gösterilen özlük haklarına dahi sahip olamadığı görülmektedir. Birleşmiş Milletler ve Avrupa Ceza İnfaz Kurumları Asgari Standartları'nda öngörülen personele ilişkin düzenlemelerde infaz kurumlarında verimliliğin artırılması, nitelikli personel çalıştırılması ve kalıcılığın özendirilmesi için çalışma koşullarının ve özlük haklarının iyileştirilmiş olması gerektiğine dikkat çekilmiştir.

Netice itibariyle, ceza infaz kurumu personelinin özlük hakları ve çalışma koşullarında çok büyük adaletsizlikler ve yanlışlıklar vardır. Bu durum yasalarımızdan, kanun hükmünde kararnamelerimizden vb. de kaynaklanmaktadır. Söz konusu personelin mağduriyetinin giderilmesi için mevzuattan kaynaklanan sorunlar ile çalışma şartlarındaki sorunlar araştırılarak sorunların çözümü için yapılacak düzenlemelerin belirlenmesi gerekmektedir.